

Meldingsplicht

De kleine bijenkastkever is een aangifteplichtige dierziekte. Indien bijenhouders het vermoeden hebben dat deze soort in hun kasten zit, zijn ze verplicht dit te melden bij de NVWA via het landelijk meldpunt voor dierziekten (telefoonnummer 045-5463188 of www.nvwa.nl).

Indien mogelijk, wordt aangeraden ook direct een monster op te sturen naar het Nationaal Referentie Centrum, NVWA, Geertjesweg 15, Wageningen of naar Bijen@wur, Postbus 16, 6700 AA Wageningen.

Meer informatie over de kleine bijenkastkever is te vinden op het Nederlands Soortenregister.

http://www.nederlandsesoorten.nl/linnaeus_ng/app/views/species/nsr_taxon.php?id=177006

De Amerikaanse brulkikker in 2015

Jeroen van Delft, RAVON

De Amerikaanse brulkikker (*Lithobates catesbeianus*) zorgt op heel wat plaatsen op aarde voor veel problemen via predatie, concurrentie, de overdracht van ziekten op inheemse amfibieën en voor geluidsoverlast. Het is dan ook één van de 37 soorten op de nieuwe Unielijst met 'exoten van EU-belang', die op dit moment overigens nog niet formeel in werking is getreden. In beginsel zijn lidstaten verplicht populaties van die soorten te elimineren, als dit uitvoerbaar is. Een behoorlijk zware opgave; maar Nederland lijkt klaar!

Vanaf 2010 houdt RAVON met vrijwilligers, rattenvangers en terreinbeheerders én met de inzet van eDNA de soort nauwlettend in de gaten. Op enkele plekken in Noord-Brabant (Breda, Reusel, Bergeijk) dreigt de soort namelijk vanuit Vlaanderen ons land binnen te komen. Ook in 2015 zijn door de vrijwilligers tientallen bezoeken aan de Brabantse gebieden gebracht, waarbij niets verdachts is opgemerkt. Ook de 30 eDNA-monsters uit deze drie gebieden waren negatief. Aan de Vlaamse kant van de grens is de soort echter met zekerheid nog aanwezig (mond. med. Sander Devisscher, INBO), en de monitoring langs de grens wordt dan ook voortgezet (mond. med. Wiebe Lammers, NVWA).

In 2010 is door RAVON voor het eerst sinds 20 jaar voortplanting van de Amerikaanse brulkikker in Nederland

Gebruik daarvoor bij voorkeur een goed afgesloten verpakking en verstuur geen levende kevers, larven of eieren! Dood ze eerst door ze een nacht in een diepvries of in alcohol (70% ethanol) te bewaren. Indien dit niet mogelijk is, kan geprobeerd worden een foto te maken om die samen met de exacte locatieaanduiding van de vindplaats door te geven.

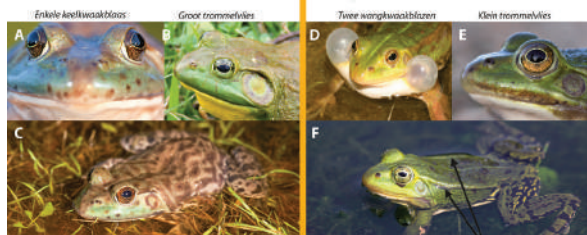
Herkenningsskaart Amerikaanse brulkikker vs groene kikker

Amerikaanse brulkikker

- Geen ruglijst over de rugzijde (foto C)
- Opvallend groot trommelvlies, vaak groter dan het oog (niet zo duidelijk bij jonge dieren en vrouwtjes) (foto B)
- Mannetjes met één keelwaaiblaas (foto A)
- Nooit een groene rugstreep

Groene kikkers

- Ruglijst over hele lichaamslengte aanwezig (langteribels tussen de rug en flanken) (foto F)
- Trommelvlies kleiner dan oog (foto E)
- Mannetjes met twee wangwaaiblazen (foto D)
- Bijna altijd een groene rugstreep, midden over de rug

vastgesteld in twee vijvers in het Limburgse Baarlo. In een van de vijvers is de soort door RAVON bestreden, in de andere door Natuurbalans-Limes Divergens. Beide vijvers zijn ook in 2015 weer met eDNA onderzocht. De eerste is al vier jaar en de tweede al drie jaar brulkikkervrij en ook elders uit Baarlo is in 2015 geen enkele melding van Amerikaanse brulkikker gedaan én alle 13 eDNA-monsters die RAVON er heeft genomen, waren negatief. We gaan er vanuit dat hiermee het doek voor de brulkikker gevallen is en hebben de NVWA voorgesteld de intensieve monitoring in Baarlo te staken. Het lijkt zinvol om, als ultieme controle, in 2017 of 2018 nog eenmaal de potentieel meest geschikte wateren met eDNA te bemonsteren.

Als hulpmiddel voor de herkenning van Amerikaanse brulkikkers heeft RAVON een herkenningsskaart gemaakt: www.ravon.nl/herkenningsskaarten.

We vragen u waarnemingen per ommegaande te melden, liefst vergezeld van een foto of geluidsopname (GSM).